ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΜΑΘΗΤΕΙΑΝ ΠΡΩΤΟΝ

Τοῦ κ. ΑΘ. Σ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου, Ἱεροκήρυκος.

Αὐτὸ τὸ συμπέρασμα βγαίνει ἀπὸ ὅλον τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ χθεσινοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Τί μᾶς ἀναφέρει; Τὴν κλῆσιν τῶν Ἀποστόλων. Εἰς μίαν περιοδείαν του εἰς τὴν Γαλιλαίαν ὁ Χριστός καὶ εἰς δύο ἀλλεπαλλήλους προσκλήσεις ὁρίζει τοὺς πρώτους του μαθητάς. Δύο ζεύγη ἀδελφῶν. Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης. Καὶ οἱ τέσσαρες εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους αἱ διαπρεπεστέρους ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλ' Ἀπόστολοι ἔγιναν ἀργότερα, μετὰ τριετίαν ὅλην. Τώρα καλοῦνται νὰ γίνουν μαθηταί. Τοὺς εἶπεν ὁ Χριστὸς πῶς θὰ τοὺς ἀναδείξῃ ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνουν τεχνῖται ἔπρεπε τὴν τέχνην πρῶτα νὰ μάθουν, ἦτο ἀνάγκη νὰ μαθητεύσουν πρῶτον οἱ μέλλοντες διδάσκαλοι. Πρῶτον μαθηταὶ καὶ ἔπειτα διδάσκαλοι. Ἔτσι καὶ μὲ τοὺς Χριστιανούς, μὲ τοὺς Χριστιανοὺς ποὺ δὲν εἶναι μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν των Χριστιανοὶ ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἄλλους.

Πρὶν πάρετε τὴν θέσιν τοῦ διδασκάλου, λάβετε τὴν θέσιν τοῦ μαθητοῦ. Γίνετε καὶ σεῖς ὅπως καὶ οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος μαθηταὶ πρῶτον καὶ ἔπειτα διδάσκαλοι. Τοῦτο ἀπαραίτητον.

1. Διὰ τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας:

Ἔτσι δὲν εἶναι; Διὰ νὰ διδάξῃς πρέπει νὰ μάθῃς. Ὑπάρχει ἄνθρωπος εἰς ὅλον τὸν κόσμον ποὺ ἀνεδείχθη διδάσκαλος, χωρὶς προηγουμένως νὰ γίνῃ μαθητής; Οὐδείς. Ἢ μᾶλλον, μόνον εἷς. Ὁ Χριστός, ὁ Σωτήρ. Ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἦτο μόνον ἄνθρωπος. Ἦτο ὁ Θεάνθρωπος, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως, ὁ πάνσοφος Θεός. Ὁ ἄνθρωπος, κάθε ἄνθρωπος καὶ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ὅλοι μας, διὰ νὰ γίνωμεν διδάσκαλοι πρέπει νὰ μηθητεύσωμεν. Νὰ μάθωμεν τί εἶναι χριστιανικόν, τί ἠθικὸν καὶ δίκαιον καὶ ἀληθὲς τί ὀρθόδοξον καὶ ἀσφαλές. Καὶ νὰ μὴ τὸ μάθωμεν μόνον ἐκ θεωρίας ἐκ ψιλῆς καὶ θεωρητικῆς μόνον διδασκαλίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐκ τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς πείρας. Ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον νὰ γίνωμεν ἔμπειροι, πρακτικοί μαθηταί. Νὰ διδασκώμεθα καὶ ἀπὸ τὰ βιβλία, καὶ ἀπὸ τὸν βίον· ἀπὸ τὴν θεωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν.

Ἂν ἔχωμεν ἀπειρίαν, πῶς θὰ πείσωμεν; Λοιπόν μαθητεύαν πρῶτον. Μαθηταὶ πρὶν γίνωμεν διδάσκαλοι.

2. Διὰ τὴν προσέλκυσιν τῆς θείας χάριτος καὶ εὐλογίας:

«Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδέν» εἶπεν ὁ Κύριος. Χωρὶς τὴν ἰδικήν μου δύναμιν καὶ χάριν τίποτε δὲν θὰ ἠμπορέσετε νὰ κάμετε, τίποτε τὸ καλόν, τὸ τίμιον, τὸ θεάρεστον. Ἀλλ' ἂν αὐτὸ ἰσχύει δι' ὅλα τὰ πνευματικὰ καὶ βιοτικά πολὺ περισσότερον ἰσχύει διὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν ἀσφαλῆ καθοδήγησιν τῶν ἄλλων εἰς τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ. Χρειάζεται θεῖος φωτισμός, θεία χάρις, εὐλογία πολλὴ καὶ ἐνίσχυσις ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ σταθῇ ἱκανὸς ὁ Χριστιανὸς νὰ καθοδηγήσῃ τοὺς ἄλλους εἰς Χριστόν. Ὅσην μόρφωσιν καὶ γνῶσιν καὶ σοφίαν καὶ ἂν ἔχῃ ἕνας κήρυξ καὶ διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου, ἂν δὲν ἔχῃ πλουσίαν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τίποτε δὲν κάμνει. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως ταπεινός ταπεινότατος πρέπει νὰ εἶναι ὁ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου. Αὐτὸς πρῶτον. Ἀλλὰ καὶ κάθενας ποὺ διδάσκει, ποὺ νουθετεῖ καὶ συμβουλεύει καὶ ζητεῖ νὰ κα θοδηγήσῃ τὸν συνάνθρωπόν του εἰς τὸν δρόμαν τοῦ Θεοῦ. Ἀφοῦ «ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν», σημαίνει ὅτι εἰς τὸν διδάσκαλον τοῦ Εὐαγγελίου οὐδὲ ἴχνος ὑπερηφανείας δὲν πρέπει νὰ εὑρίσκεται παρὰ μόνον βαθεῖα ταπεινοφροσύνη νὰ τὸν κατακοσμῇ. Πῶς ὅμως θὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο πῶς ἄλλως θὰ καλλιεργήσῃ τὴν ἀπαραίτητον δι' αὐτὸν ταύτην ἀρετὴν παρὰ διὰ μακρᾶς καὶ πολλῆς μαθητείας; Βλέπει κανεὶς συνχνὰ πολλοὺς νέους τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν σκέψιν καὶ τὴν πεῖραν τῆς ζωῆς νὰ παρουσιάζωνται διδάσκαλοι τῶν ἄλλων, κήρυκες, καθηδηγηταί. Καὶ εἶναι τὰ πτωχὰ παιδιὰ γεμᾶτα ἐπαρσιν καὶ ἀλαζονείαν. Ὅλα τὰ ξεύρουν. Ὅλα τὰ κατανοοῦν. Τὶ νὰ ἀκούσουν; Ἀφοῦ εἶναι διδάσκαλοι γιατὶ νὰ ἀκούσουν; Καὶ τὸ ἀποτελέσματα ; Ναυαγοῦν οἰκτρῶς Τοὺς χρειάζεται λοιπὸν ταπείνωσις, βαθυτάτη ταπείνωσις διὰ νὰ μορφώνωνται συνεχῶς διὰ νὰ ἑλκύσουν πλουσίαν τὴν χάριν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἡ ταπείνωσις αὐτὴ μὲ συνεχῆ μαθητείαν προάγεται καὶ καλλιεργεῖται. Χρειάζεται τέλος ἡ μαθητεία.

3. Διὰ τὴν καρποφορίαν τῆς ἀποστολῆς:

Πρῶτον τοὺς ἔκαμε μαθητὰς ὁ Χριστός τοὺς δώδεκα καὶ ἔπειτα ἀποστόλους. Καλοὶ μαθηταὶ πρῶτον, διὰ νὰ γίνουν ἔμπειροι ἀπόστολοι ἔπειτα καὶ δόκιμοι καὶ καρποφόροι. Καὶ ἔγνοαν ἀφοῦ «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν». Ἐθυμήκαν οἱ θεῖοι ἀπόστολοι εἰς ὅλας τὰς χώρας, «ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων» μέσα εἰς χέρσους καὶ ἀγόνους ψυχὰς καὶ εὐλογηθέντας ἀπὸ τὸν Κύριον ἔφεραν καρπὸν πολὺν οἱ ταπεινοὶ μαθηταὶ τοῦ θείου Διδασκάλου, ἀνεδείχθησαν οἱ καλλίτεροι «ἁλιεῖς ἀνθρώπων». Ἐκαρποφόρησεν πλήρως ἡ ἀποστολή των Διότι, ὑπῆρξαν καλοί, ταπεινοί, ὑπήκοοι ἰσοθίως μαθηταί. Τί ἀποδεικνύει τοῦτο; Ὅτι ἡ μαθητεία εὐλογεῖται, ἡ μαθητεία καρποφορεῖ. Αὐτὸ πάντοτε καὶ μὲ ὅλους τοὺς διδασκάλους συμβαίνει. Εἶναι ταπεινοὶ καὶ μαθητεύουν καλῶς; Ἐργάζονται καὶ καλῶς καὶ ἀποδοτικῶς. Μαθητεύουν συνεχῶς καὶ καρποφοροῦν. Σπείρουν καὶ θερίζουν. Ἀκούουν μὲ ταπείνωσιν ὡς μαθηταί, σπείρουν μὲ κοπον ὡς διδάσκαλοι, θερίζουν εὐφραινόμενοι τὴν εὐλογίαν τῆς ἀποστολῆς των.

Λοιπόν· μαθητεῖαν πρῶτον ὅλοι μας ὅλοι μας οἱ Χριστιανοί, ἀφοῦ ὅλοι μας λίγο πολὺ ἐπιχειροῦμε τὸν διδάσκαλον. Μαθητεῖαν, διὰ νὰ μάθωμεν· μαθητεῖαν διὰ νὰ ταπεινωμεθα καὶ ἐλκύσωμεν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· μαθητεῖαν διὰ νὰ καρποφορεῖομεν. Ἡ μαθητεία θὰ φέρῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ διδακτικόν, τὸ ἱεραποστολικὸν ἔργον μας.

Α Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΛΙΑ

(Εἰδικευθέντος ἐπὶ πενταετίαν εἰς Ἡν Πολιτείας Ἀμερικῆς). Πλήρως ἐξωπλισμένη ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη—Κολοκοτρώνη 52 (οἴκημα Νοσοκομείου Ἱδρύματος «Λευκὸς Σταυρός»).
Διαθέτει κλίνας λούξ, Α, Β, καὶ Γ θέσεως.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 51—02

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ

ΟΛΙΓΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗΝ ΜΕΡΙΜΝΑΝ ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

Ἴσως φανεῖ ἀπίστευτον ὅτι 27 μόνον ἡμέραι ἐχρειάσθησαν διὰ νὰ διανοιγῇ μὲ μικρὰ κρατικὴ ἐνίσχυσι ὁδὸς 3 χιλιομέτρων ἐν μέσῳ λίαν ὀραχώδους ἐδάφους ἀπὸ Δάφνης Καλαβρύτων πρὸς φράγμα Λάδωνος.

Καὶ ὅμως τίποτε δὲν εἶναι ἀπίστευτον καὶ ἀκατόρθωτον ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτ, οἱ ἄγνωστοι ἥρωες τοῦ ὀρεινοῦ μας ἀγροτικοῦ κόσμου οἱ ὁποῖοι μένουν ἐκεῖ ἀκοίμητοι παραγωγικοὶ φρουροὶ τοῦ φυσικοῦ πλούτου, διασθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκτήσεως ὁδικοῦ πολιτισμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀξιοποιήσουν περισσότερον τὸν μικρὸν ἀγροτικὸν των κλῆρον, μόλις τοὺς ἐδόθη ἡ μικρὰ κρατικὴ ἐνίσχυσις, σύσσωμοι, οἱ κάτοικοι τοῦ Δήμου Δάφνης μὲ τὸν ἀκούραστον καὶ δραστήριον δήμαρχόν τους κ. Γ. Σπηλιόπουλον τῇ συμπαραστάσει, τῶν μηχανικῶν κ. κ. Μανιάτη καὶ Κωνσταντάρα ἐρρίφθησαν σὰν τίγρεις ἐπὶ τὴν λείαν καὶ μὲ τὰ νύχια καὶ τὸ πρωτόγονον μέσον τοῦ λοστοῦ καὶ τοῦ γκασμᾶ διέρρηξαν τοὺς ὄγκους τῶν βράχων καὶ διήνοιξαν εἰς τὸ ἐλάχιστον αὐτὸ χρονικὸν διάστημα δρόμον 3 χιλιομέτρων μὲ πλάτος 6 μέτρων, συνδεθέντες με τὴν ἀπὸ φράγμα Λάδωνος πρὸς ὄριον Δάφνης διανοιγεῖσαν ὁδὸν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητος Πουρναρίας οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν ὄχι μὲ ὀλιγώτερον ζῆλον διὰ τὴν διάνοιξιν, μέσῳ βράχων, δρόμου 9 χιλιομέτρων.

Τοιουτοτρόπως ἀπὸ τοὺς ἀφανεῖς αὐτοὺς ἥρωας τοῦ ὀρεινοῦ μας κόσμου διηνοίχθη ἕνας οὐσιώδης ὁδικὸς σύνδεσμος μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν 111 καὶ 112 εἰς τὸ κέντρον τῆς Πελοποννήσου. Δι' αὐτοῦ θὰ γίνεται τοῦ λοιποῦ εὐχερὴς ἐπικοινωνία πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τῆς Πελοποννήσου μὲ συντόμευσιν χρόνου ἀρκετῶν δεκάδων χιλιομέτρων ἐκτὸς τοῦ ὅτι τοπικῶς ἔχει νὰ προσφέρῃ πολλὰ εἰς τοὺς ἡρακλεῖς τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας.

Ἐπιβάλλεται ὅμως ἑν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἔργο τοῦτο νὰ γίνῃ ἡ γεφύρωσις τοῦ ποταμοῦ Λάδωνος εἰς θέσιν «κομμένο γεφύρι» ἵνα διακλαδωτικῶς, ἀπὸ τοῦ 4ου χιλιομέτρου τῆς διανοιχθείσης ὁδοῦ λειτουργήσῃ ἑτέρα τοιαύτη κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ Δάφνης πρὸς Τρίπολιν μέσῳ Πουρναρίας —Ἀμυγδαλιᾶς— Κερπινῆς —Μπεζενίκου. Καθὼς καὶ ἡ διάνοιξις μικροῦ τμήματος ὁδοῦ ἀπὸ Μαμαλούκας ἢ ἀπὸ Χοβόλης διὰ νὰ συνδεθοῦν τὰ Καλάβρυτα μὲ Δάφνην καὶ φράγμα κατ' εὐθεῖαν, ἀποφευγομένης τῆς διὰ Τριποτάμων κυκλικῆς ἐπικοινωνίας. Οὕτω ὁλοκληροῦται τὸ κεντρικὸν ὁδικὸν δίκτυον Πελοποννήσου. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἐπιβάλλεται νὰ δοθῇ περισσοτέρα κρατικὴ προσοχὴ πρὸς τὰς ὀρεινὰς περιοχὰς διότι ὅπως πάντοτε ὑποστηρίξαμεν τείνει νὰ ἐγκαταλειφθῇ τελείως ἡ ὀρεινὴ ἀγροτικὴ μας οἰκονομία καὶ ὁ συνωστισμὸς εἰς τὰς πόλεις ὡς ἠμέραι γίνεται προβληματικός.

Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι ἔστω καὶ ἀργά, ἐγένετο τοῦτο ἀντιληπτὸν ἀπὸ ὅλους καὶ ὅπως ἐδήλωσεν ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Κάτω Κλειτορίας ἡ κυβερνητικὴ μέριμνα θὰ ἐνταθῇ διὰ παντὸς μέσου εἰς τὴν ὀρεινὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων καὶ τῆς Γορτυνίας αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ ὀρεινότερον κεντρικὸν σημεῖον τῆς Πελοποννήσου, πρὸς ἀναχέτησιν τῆς φυγῆς καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως.

Δὲν ζητεῖ καὶ μεγάλα πράγματα ὁ ὀρεινὸς μας κόσμος. Μόνον δρόμους πρὸς ἐπικοινωνίαν καὶ πνευματισμὸν ὁ ὁποῖος λείπει τελείως ἀπὸ τὸ χωριό σήμερα ποὺ ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκεεται εἰς τὸ μεγαλύτερον σημεῖον δυναμισμοῦ τοῦ πνευματικοῦ καὶ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἂς δώσωμεν λοιπὸν μεγαλυτέραν προσοχὴν πρὸς τοὺς ἀφανεῖς αὐτοὺς ἥρωας τῆς ὀρεινῆς ἀγροτιᾶς. Ἄλλωστε ὁ θάνατος αὐτῶν θὰ σημάνῃ καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἀστικοῦ ἀνθρώπου.

Ἀξιοπρόσεκτον εἶναι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁρμοδίους ἕνα φαινόμενον ποὺ παρουσιάζεται, στὴν περιοχὴ αὐτή. Ἡ λεγομένη κάμπη τῆς πεύκης κατὰ τοὺς ἀνοιξιάτικους μῆνας ἀναπτύσσεται ποσοτικῶς εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε καταστράφει τελείως τὴν θλάστησιν τῶν δασῶν καὶ κυρίως τοῦ πρίνου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀποτελοῦνται τὰ Δάση τῆς περιοχῆς ἐκείνης τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν εἰκόνα διερχομένης πυρκαϊᾶς.

Ἐκτὸς τούτου ἀποτελεῖ καὶ κίνδυνον διὰ τὴν κτηνοτροφίαν ἡ ὁποία ὁπωσδήποτε μολύνεται ἀπὸ τὴν βοσκὴν τόσον δένδρων ὅσον καὶ τοῦ χόρτου διότι ἡ κάμπη κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον εὑρίσκεται κατάσπαρτος καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν δύναται νὰ καταπολειμθῇ τοῦτο καὶ πῶς. Θέτομεν ὅμως ὑπ' ὄψιν τῆς Δασικῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας ἵνα λάβουν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέρα πρὸς προστασίαν τῶν Δασῶν καὶ τῆς Κτηνοτροφίας.

ΠΟΛ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ !!!

ΜΟΝΟΝ Η ΠΙΠΑ ΦΙΛΤΡΟΝ

ΠΡΟΝΙΚΟΤ

Σᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τὰ δυσ ἄρεστα τοῦ καπνίσματος τὰ ὁποῖα προσφάτως ἐπιστημονικῶς ἀνεκοινώθησαν διότι εἶναι κατασκευασμένη κατὰ τὸν καλλίτερον ἐπιστημονικὸν τρόπον καὶ ὁ χρησιμοποιούμενος ΕΝΕΡΓΟΣ ΑΝΘΡΑΞ(ΦΥΤΟ—ΚΑΡΜΠΟΝ)εἶναι ΕΙΔΙΚΩΣ παρασκευασμένος εἰς τὰ Ἐργαστήρια τοῦ ΠΡΟΝΙΚΟΤ ὥστε νὰ παρακρατῇ τὴν ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΝ δυνατὴν ποσότητα τῶν δημιουργουμένων ἐκ τῆς καύσεως δηλητηρίων.

Ἀνακουφίζει τὸν καπνιστὴν
Δέν ἀφαιρεῖ τὴν ἀπόλαυσιν καὶ
τὴν γεῦσιν τοῦ τσιγάρου.

Ἀφαιρεῖ μόνον τὴν νικοτίνην καὶ κάθε βλαβερὰν οὐσίαν.

ΔΙΑΡΚΕΙ ΔΙΑ 100 ΤΣΙΓΑΡΑ

Πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἀνωτέρω παραθέτομεν ΒΕΒΑΙΩΣΙΝ τῶν ἐργαστηρίων Χημείας καὶ Τροφίμων τοῦ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΧΗΜΕΙΑΣ
Διευθυντὴς Σ. ΓΑΛΑΝΟΣ

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Εἰς ἀπάντησιν ὑμετέρου ἐρωτήματος, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι, καθ' ἃ συνάγεται ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας καὶ ἐκ τῶν γενομένων παρ' ἡμῶν σχετικῶν δοκιμῶν, ὁ ἐνεργὸς ἄνθραξ τὸν ὁποῖον χρησιμοποιεῖτε διὰ τὰ παρ' ὑμῶν παρασκευαζόμενα βύσματα ΠΡΟΝΙΚΟΤ ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν ἀποβλεπούσας ὕλας, ΣΥΓΚΡΑΤΕΙ μεγαλυτέραν ποσότητα ἐκ τῆς νικοτίνης, ὡς καὶ ἐκ τῶν θλαπτικῶν διὰ τὴν ὑγείαν ὑλῶν, κατὰ τὴν καῦσιν τοῦ καπνοῦ.

Μετὰ τιμῆς
Σ. ΓΑΛΑΝΟΣ

ΑΡΙΘΜ. ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ
ΥΠΟΥΡΓ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ 21680
Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ἐκτὸς τῆς ΠΙΠΑΣ ΦΙΛΤΡΟΝ

ΠΡΟΝΙΚΟΤ

Αἱ λοιπαὶ προσφερόμεναι καὶ διαφημιζόμεναι ὡς φίλτρα δὲν ἔχουν παρὰ ἐλαχίστην ἱκανότητα καθ' ὅτι χρησιμοποιοῦν ἐνεργὸν Ἄνθρακα Βιομηχανικὸν ὁ ὁποῖος ἐξυπηρετεῖ ἀλλοτρίους σκοποὺς καὶ δὲν εἶναι παρασκευασμένος εἰδικῶς διὰ πίπαν φίλτρου. Εἶναι δὲ ὅλαι κακὴ ἀντιγραφὴ τῆς ΠΙΠΑΣ ΠΡΟΝΙΚΟΤ

Ζητεῖτε **ΠΡΟΝΙΚΟΤ** καὶ ἐλέγχετε τὸ

Ἀπὸ ὅσα διδάσκει ἡ ζωή

ΠΩΣ ΕΝΑ ΚΟΥΚΟΥΤΣΙ ΡΟΔΑΚΙΝΙΑΣ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΔΥΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Τοῦ κ. Τάκη Δ. Γιαννακοπούλου

Σήμερον περιγράφομεν πῶς ἕνα κουκούτσι ἀπὸ ροδάκινο κατέστρεψε τὴν εὐτυχίαν δύο ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν. Ἕνας κυνηγὸς μίαν ἡμέραν ἐνῶ διέθαινε διὰ μέσου μιᾶς ἀμπέλου ἐστάθη, ἤνοιξε τὸ σακίδιόν του ἔβγαλε ἕνα ροδάκινο καὶ ἀφοῦ τὸ ἔφαγε, ἐπέταξε τὸ κουκούτσι εἰς τὸν παραπλεύρως εὑρισκόμενον χάνδακα ὅστις ἐχώριζεν τὰς δύο ἀμπέλους. Τὸ κουκούτσι ἔτυχε νὰ πέσῃ μέσα εἰς μίαν γούβαν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ χάνδακος. Τὰ ὕδατα τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος ἔφερον χώματα καὶ ἐσκέπασαν τὴν γούβαν αὐτὴν, τὴν δὲ ἑπομένην ἀνοιξιν ἡ θερμοκρασία ἐφώτρωσε τὸ κουκούτσι. Ἐπειδὴ τὸ μέρος ἦτο ὑγρὸν καὶ λιπαρὸν τὸ κουκούτσι ἐπῆρε μίαν ὁρμητικὴν θλάστησιν.

Θὰ εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ χάνδακος ὡς ἕνα καὶ ἥμισυ μέτρον ὁπότε μίαν ἡμέραν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἀμπέλου αὐτῆς εἶδεν τὸν ροδακινὰ καὶ ἀμέσως εἶπε. Θὰ τὴν ἀφήσω αὐτὴν τὴν ροδακινιὰ καὶ θὰ ἔχωμεν ἄφθονα ροδάκινα εἰς τὴν οἰκίαν μας. Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον καιρόν, τὴν εἶδε καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς παραπλεύρου ἀμπέλου καὶ εἶπε μὲ τὸ νοῦ του. Α' ἐγὼ καὶ ὁ γειτονάς θὰ ἔχωμεν καὶ θὰ τρώγωμεν μαζὶ τὰ ροδάκινα αὐτῆς τῆς ροδακινιᾶς διότι ἔχει φυτρώσει ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ χάνδακος καὶ ἀνήκε καὶ εἰς τοὺς δύο μας

Μίαν ἡμέραν ὁ δεύτερος αὐτὸς ἰδιοκτήτης εἶδε τὸν ἰδιοκτήτη τῆς πρώτης ἀμπέλου καὶ τοῦ εἶπεν. Αὐτὴ ἡ ροδακινιὰ ἀνήκει καὶ εἰς τοὺς δύο μας διότι εἶναι εἰς τὸ μέσον τοῦ χάνδακος. Ἀλλὰ ὁ πρῶτος ἰδιοκτήτης ὅστις ἦτο ἕνας κακὸς ἄνθρωπος τοῦ εἶπε μὲ θυμό. Ἡ ροδακινιὰ εἶναι δική μου.

Θὰ εἶχον παρέλθει σχεδὸν τρία ἔτη, ὁπότε ἡ ροδακινιὰ ἔγινε ἕνα πολὺ μεγάλο δένδρο, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς ἐπεσκίαζαν ἀμφοτέρας τὰς ἀμπέλους —4 μέτρα.

Τὸ τρίτον ἔτος ἡ ροδακινιὰ ἐγέμισε τὴν ἄνοιξη ἀπὸ ἄνθη, τὸν δὲ ἐπερχόμενο Ἰούλιον ἐγέμισεν ἀπὸ μεγάλα κόκκινα ροδάκινα. Μίαν ἡμέραν ὁ κακὸς γείτων ἀφοῦ ἐμάζεψε τὰ ροδάκινα πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀμπέλου του εἰσῆλθεν καὶ εἰς τὸ ἄλλο τμῆμα του γείτονος καὶ ἄρχισε νὰ μαζεύῃ καὶ ἐκεῖνα τὰ ροδάκινα. Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔτυχεν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἄλλης ἀμπέλου νὰ ἐξφυλλίζῃ τὴν ἀμπελον μὲ τρεῖς γυναῖκας, καὶ ἄμα εἶδε τὸν κακὸν γείτονα νὰ μαζεύῃ τὰ ροδάκινα, τοῦ εἶπε μὲ θυμό. «Τὶ κάνεις ἐκεῖ, δὲν ντρέπεσε; Αὐτὰ ἀτὰ ἀνήκουν εἰς ἐμένα διότι μοῦ κάνουν ζημιὰ εἰς τὴν ἀμπελόν μου» καὶ τὸν ἐτράβηξεν ἀπὸ τὸ σακκάκι νὰ κατέλθῃ κάτω. Τότε οἱ δύο ἄνδρες ἤρχισαν νὰ ἀλληγείτων ἔσυρε μίαν φαλτσέτα. ἐληλοκτυπῶνται, ὁπότε ὁ κακὸς κτύπησε τὸν καλὸν ἰδιοκτήτην εἰς τὸν λαιμόν, καὶ τοῦ ἔκοψε τὴν καρωτίδα καὶ ἐξέπνευσεν ἀμέσως.

Αἱ γυναῖκες τοῦ καλοῦ γείτονος ἔθαλαν τὶς φωνὲς, ἔτρεξαν εἰς τὸ χωρίον καὶ εἰδοποίησαν τὴν Χωροφυλακὴν ἥτις τὸν συνέλαβεν. Εἰς τὴν δίκην αἱ γυναῖκες ἐμαρτύρησαν ὅτι παρανόμως εἰσῆλθεν εἰς τὴν ξένην ἀμπελον καὶ ἐφόνευσε τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ δικαστήριον τοῦ ἐπέβαλε 18 ἔτη φυλάκισιν καὶ ἐστάλη εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Κεφαλληνίας.

Νὰ τὶ ἔκαμε τὸ κουκούτσι! Ὁ φονεὺς εἶχε τρία κορίτσια καὶ ἕνα ἀγόρι. Ὀδὲ φονευθεὶς εἶχε 4 ἀγόρια καὶ ἕνα κορίτσι. Ἐνῶ ἐπερνοῦσε ὁ καιρὸς καὶ μεγάλωναν τὰ παιδιὰ τοῦ φονευθέντος καὶ μὴ ἔχοντα πατέρα ἐρεμπέλεψαν καὶ ἔγιναν κακοποιοὶ καὶ κάθε τόσον παρήγγελλον εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ φονέως ὅτι ἡμεῖς θὰ τὸ πάρωμε πίσω τὸ αἷμα, θὰ σοῦ σκοτώσουμε τὸ μοναχοπαιδί σου. Τότε ἡ γυναῖκα τοῦ φονέως φοβηθεῖσα μὴ τῆς σκοτώσουν τὸ παιδί της καὶ γνωρίζουσα, ὅτι τὰ παιδιὰ τοῦ φονευθέντος ἦσαν κακοποιοὶ ἠναγκάσθη νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα εἰς εὐθυνῆν τιμὴν καὶ τὴν οἰκίαν της εἰς τὸ χωρίον καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ ζήσῃ μὲ τὰ παιδιά της εἰς ἓν ὀρεινὸν χωρίον ὅπου ἐζοῦσε ὁ πατήρ της.

Ὅταν ὁ φονεὺς ὅστις ἦτο εἰς τὰς φυλακὰς Κεφαλληνίας ἔμαθε ὅτι ἡ γυναῖκα του ἐπώλησε τὴν περιουσίαν των εἰς τὸ χωρίον καὶ ὅτι ἠπειλῆτο ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ του ἐστενοχωρήθη τόσο πολὺ ὥστε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπεβίωσε. Τὰ παιδιὰ τοῦ φονευθέντος ἄτινα εἶχον γίνει κακοποιοὶ ἐπώλησαν τὸ κτῆμα καὶ ἐξηφανίσθησαν. Οὕτω κατεστράφησαν ἐκ θεμελίων δύο ἀγροτικαὶ οἰκογένειαι. Αὐτὰ εἶναι τὰ οἰκτρὰ ἀποτελέσματα τῆς κακίας, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν «ἐὰν σᾶς ραπίσῃ τις εἰς τὴν δεξιὰν νὰ στρέψετε καὶ τὴν ἀριστεράν». Πόσον ὠφέλιμον θὰ ἦτο ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐδημοσίευε εἰς φυλλάδια διάφορα διηγήματα ὡσὰν τὸ ἀνωτέρω καὶ νὰ ἔστελλε αὐτὰ εἰς τοὺς ἀγρότας εἰς τὰ χωρία ἵνα κάθε Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα ὅπου οἱ χωρικοὶ συναθροίζονται εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου νὰ τὰ ἀναγιγνώσκῃ ὁ διδάσκαλος εἰς τοὺς ἀγρότας. Πόσα ἐγκλήματα θὰ προελαμβάνοντο. Σήμερον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν λεωφορεῖα φέροντα κινηματογραφικὸν μηχανισμὸν, πηγαίνουν ἀπὸ χωρίον εἰς χωρίον ἵνα διδάξουν τοὺς ἀγρότας καὶ ἐκπαιδεύσουν αὐτοὺς πρὸς μίαν καλυτέραν ζωήν.

Τ. Δ. ΙΑ